

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji¹⁾
z dnia 2004 r.
w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadających kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni²⁾

Na podstawie art. 10a ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

dyrektywa - dyrektywę 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991, str. 51 i n.);

kategoria A - kategorię broni palnej określoną w dyrektywie, do której należąca broń palna i amunicja jest niedopuszczona do nabywania i posiadania przez osoby fizyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

kategoria B - kategorię broni palnej określoną w dyrektywie, do której należąca broń palna wymaga posiadania pozwolenia wydanego przez właściwe władze polskie w celu nabywania i posiadania przez osoby fizyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

kategoria C - kategorię broni palnej określoną w dyrektywie, do której należąca broń palna wymaga zarejestrowania;

kategoria D - kategorię broni palnej określoną w dyrektywie, do której należąca broń palna nie wymaga posiadania pozwolenia albo zarejestrowania;

broń palna krótka - broń palną z lufą, której długość nie przekracza 30 cm lub której całkowita długość nie przekracza 60 cm, w tym pistolety i rewolwery centralnego zapłonu o kalibrach od 6,35 mm do 11,43 mm (0.45"), pistolety sygnałowe o kalibrze 26 mm oraz pistolety i rewolwery bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22") przeznaczone do strzelania amunicją long rifle lub short

broń palna długa - każdą broń palną inną niż broń palna krótka;

broń palna automatyczna - broń palną, która przeładowuje się samoczynnie po każdym oddanym strzale i jest przystosowana do odstrzelenia za jednym uruchomieniem spustu więcej niż jednego naboju, w tym pistolety maszynowe o kalibrach od 6,35 mm do 9,65 mm (0.38") oraz karabinki o kalibrach od 5,45 mm do 7,62 mm;

broń palna półautomatyczna - broń palną, która przeładowuje się samoczynnie po każdym oddanym strzale i jest przystosowana do odstrzelenia za jednym uruchomieniem spustu tylko jednego naboju, w tym pistolety centralnego zapłonu o kalibrach od 6,35 mm do 11,43 mm (0.45"), pistolety bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22") przeznaczone do strzelania amunicją long rifle lub short, strzelby o kalibrze wagomiarowym nie większym niż 12 z komorą naboju o długości do 76 mm oraz karabinki o kalibrach od 5,45 mm do 7,62 mm;

broń palna powtarzalna - broń palną, która po wystrzeleniu naboju może zostać ponownie naładowana ręcznie z magazynka lub bębna naboju, w tym rewolwery centralnego zapłonu o kalibrach od 6,35 mm do 11,43 mm (0.45"), rewolwery bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22") przeznaczone do strzelania amunicją long rifle lub short, strzelby o kalibrze wagomiarowym nie większym niż 12 z komorą naboju o długości do 76 mm, karabiny centralnego zapłonu o kalibrze nieprzekraczającym 11,43 mm (0.45") oraz karabinki bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22");

broń palna jednostrzałowa - broń palną, którą ładuje się przed każdorazowym strzałem poprzez ręczny załadunek naboju do komory lub wgłębienia na ładunek w części zamkowej lufy, w tym pistolety sygnałowe o kalibrze 26 mm, pistolety bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22"), karabiny bocznego zapłonu o kalibrze 5,6 mm (0.22") przeznaczone do strzelania amunicją long rifle, strzelby gładkolufowe o kalibrze wagomiarowym nie większym niż 12 z komorą naboju o długości do 76 mm, karabiny centralnego zapłonu o kalibrze nieprzekraczającym 11,43 mm (0.45") oraz w pełni funkcjonalne kopie zabytkowej broni palnej ładowanej odprzodowo na nabój niescalony w postaci pistoletów, rewolwerów i karabinów o kalibrze do 0.58";

amunicja z pociskami penetrującymi - amunicję do użytku wojskowego z pociskami osłoniętymi i posiadającymi rdzeń penetrujący;

amunicja z pociskami wybuchającymi - amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi ładunek eksplodujący przy uderzeniu;

amunicja z pociskami zapalającymi - amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi mieszaninę chemiczną, która ulega zapaleniu przy kontakcie z powietrzem lub przy uderzeniu.

§ 2. Kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie odpowiadają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następujące rodzaje broni palnej:

1) kategorii A:

a) broń palna automatyczna i broń palna półautomatyczna podobna do broni palnej automatycznej,

b) broń palna:

wytworzona lub przerobiona w sposób pozwalający na zatajenie jej przeznaczenia lub ułatwiający jej skryte używanie, a także broń palna imitująca innego rodzaju przedmioty,

wyposażona w tłumik huków lub przystosowana do strzelania z użyciem tłumika huków,

wyposażona w laserowe lub noktowizyjne urządzenia służące do zwiększenia dokładności celowania,

której nie można wykryć przy pomocy urządzeń przeznaczonych do kontroli osób i bagażu,

c) amunicja:

z pociskami penetrującymi, wybuchającymi i zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, albo pociski do tej amunicji,

z pociskami pełnopłaszczkowymi zawierającymi rdzeń wykonany z materiału twardszego niż stop ołowiu,

z pociskami podkalibrowymi, z płaszczem lub elementem wiodącym wykonanym z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem amunicji przeznaczonej do strzelania z broni gładkolufowej,

pistoletowa i rewolwerowa z pociskami półpłaszczkowymi i rdzeniem konstrukcyjnie przystosowanym do rozrywania się po osiągnięciu przeszkody,

wytworzona niefabrycznie, w tym także taka, do wytworzenia której są wykorzystywane fabrycznie nowe elementy amunicji, z wyłączeniem amunicji wytwarzanej na własny użytek przez osoby posiadające broń myśliwską lub sportową;

2) kategorii B:

a) broń palna krótka półautomatyczna,

b) broń palna krótka powtarzalna,

c) broń palna krótka jednostrzałowa centralnego zapłonu,

d) broń palna krótka jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm,

e) broń palna długa półautomatyczna, której magazynek i komora nabożowa mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje,

f) broń palna długa:

półautomatyczna, której łączna pojemność magazynka i komory nabożowej przekracza trzy naboje,

półautomatyczna, której łączna pojemność magazynka i komory nabożowej nie przekracza trzech nabożów, jeżeli mechanizm

ładowania jest wyjmowany lub za pomocą zwykłych narzędzi można dokonać przeróbki broni na broń, o której mowa w tiret pierwszym,

powtarzalna i półautomatyczna gładkolufowa, której długość nie przekracza 60 cm,

g) broń palna długa powtarzalna, z wyjątkiem broni wymienionej w lit. f tiret trzecim,

broń palna długa jednostrzałowa o lufie gwintowanej,

broń palna długa półautomatyczna, z wyjątkiem broni palnej półautomatycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a oraz wymienionej w lit. e i f,

broń palna krótka jednostrzałowa bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm,

broń palna długa jednostrzałowa gładkolufowa;

3) kategorii C i D nie odpowiadają w Rzeczypospolitej Polskiej żadne rodzaje broni.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadających kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. U. Nr 69, poz. 629).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

2) Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia Załącznika 1 do Dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadających kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni zastępuje dotychczas obowiązujące rozporządzenie w przedmiotowej sprawie i ma na celu usystematyzowanie podziału broni i amunicji aktualnie obowiązującego w polskim systemie prawnym do wymogów określonych w dyrektywie Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991, str. 51 i n.). Dokonanie takiego podziału ma z kolei bezpośredni wpływ na możliwość zakwalifikowania danej broni występującej w polskiej systematyce do odpowiadającej jej kategorii dyrektywy oraz zapisanie takiej kategorii w Europejskiej Karcie Broni Palnej - dokumencie uprawniającym do przewozu broni i amunicji pomiędzy państwami członkowskimi UE przez obywateli tych państw. Wzór Europejskiej Karty Broni Palnej został określony w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 88, poz. 841 i Nr ..., poz. ...).

W przedmiotowym projekcie, wzorując się na ww. dyrektywie, zastosowano tożsamy podział broni na kategorie A, B, C, D, gdyż dyrektywa operuje kategoriami broni palnej, które są jednolite dla wszystkich państw członkowskich (w całej

Wspólnocie operuje się jednolitym standardem podziału na kategorie A, B, C i D). Jednakże w tym aspekcie należy zwrócić uwagę na przepis art. 3 dyrektywy: □Państwa członkowskie mogą w swym ustawodawstwie uchwalić przepisy surowsze niż określone w niniejszej dyrektywie □, który zezwala na podniesienie rygoru prawnego stosowanego w odniesieniu do danego rodzaju broni palnej przez dyrektywę (np. kategorii C) na wyższy rygor stosowany w prawie danego państwa członkowskiego (np. kategorii B lub nawet A). Nie jest jednakże możliwe odmienne podejście do minimów określonych dyrektywą, a więc zniesienie danego rygoru na niższy (np. kategorii A na B). Opisana sytuacja powoduje, iż aktualnie ujęty sposób określenia rygoru formalnego dla broni palnej w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadających kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. U. Nr 69, poz. 629), ujęty w tzw. □słowniczku□ tego aktu wykonawczego, jest niewystarczający do precyzyjnego oddania powyższej koncepcji określonej dyrektywą, gdyż nie jest możliwe dokonanie w prawie polskim ujednolicenia stosowania kategorii B, C i D używanej w tym akcie prawa UE jedynie do formy □pozwolenia□ używanego w Rzeczypospolitej Polskiej przez przepisy ustawy o broni i amunicji, gdyż jak wskazano już wyżej, te kategorie są jednolite dla całej UE i możliwe jest jedynie □podciągnięcie□ konkretnego rodzaju broni palnej pod wyższą kategorię dyrektywy, w przepisach wewnętrznych danego państwa członkowskiego, a nie odmienne traktowanie samych kategorii C i D (innymi słowy kategorie te winny zostać niezmienione dla całej UE, a jedynie broń palna w nich wymieniona może zostać inkorporowana pod wyższy reżim prawny). Powyższe determinuje zatem do stworzenia w polskich przepisach jednej kategorii B (należąca do niej całościowo broń palna wymaga posiadania polskiego pozwolenia na broń), w której wymienione rodzaje broni palnej będą zmieniały charakter danego jej rodzaju na określony wyższym rygorem (czyli te z nich, które znajdują się w kategoriach C i D zostaną wpisane do polskiego przepisu dostosowującego pod kategorię B jako broń palna wymagająca zezwolenia).

Tak więc użyte sformułowanie w □słowniczku□, iż kategorie B, C, D użyte w rozporządzeniu oznaczają kategorie dyrektywy, do których należąca broń palna wymaga posiadania pozwolenia wydanego przez władze polskie w celu nabywania lub posiadania przez osoby fizyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest co prawda zdaniem prawdziwym w kontekście wewnętrznych przepisów prawa polskiego, jednakże na potrzeby tego konkretnego aktu prawa recypującego postanowienia dyrektywy wprost, który in concreto ma mieć zastosowanie przede wszystkim do broni palnej wwożonej na terytorium RP przez obywateli pozostałych państw członkowskich, jest primo □ niewłaściwą zmianą na potrzeby polskiego prawa statusu danej kategorii broni palnej (kategorie broni palnej C i D określone w dyrektywie nie przewidują rygoru posiadania zezwolenia); secundo □ nieprecyzyjnie oddaje wymowę wyrażenia □kategorie dyrektywy□, która de facto nie istnieje, jest wyłącznie kategorią broni palnej określoną w dyrektywie; tertio □ determinuje do dokonania modyfikacji w projekcie nowego rozporządzenia, które □podwyższa□ kategorie broni palnej występujące w polskich przepisach prawa do wymogów dyrektywy, czyli do kategorii B, która przewiduje rygor posiadania zezwolenia (jest to zgodne z polskimi przepisami z uwagi na fakt, iż wymienione w projekcie rodzaje broni □ adekwatne do kategorii C i D stosowanych przez dyrektywę są w przepisach RP poddane pod wyższy reżim prawny); oraz quarto □ pozwoli w sposób jednoznaczny wskazać właściwym władzom RP w jaki sposób należy wypełnić właściwą rubrykę w Europejskiej karcie broni palnej wydawanej dla polskich obywateli (de facto - poprzez wpisanie wyłącznie litery B), a także pozwoli wyeliminować wątpliwości interpretacyjne pojawiające się wśród pracowników tychże właściwych władz w kontekście sprawdzania używanej terminologii i oznakowań w Europejskich kartach broni palnej posiadanych przez obywateli pozostałych państw członkowskich UE (podróżujących z bronią palną na terytorium RP), gdyż zidentyfikowana broń palna porównana z zapisami w tym dokumencie będzie we właściwy sposób traktowana, a więc de facto każda z tych broni palnych będzie □podciągana□ pod polski rygor wymagania pozwolenia, co winno zostać stwierdzone we właściwej rubryce tego dokumentu (np. podróż do RP z danym egzemplarzem broni wymaga uzyskania zezwolenia polskich władz, gdyż kategorie broni palnej C i D używane przez inne państwa w przypadku przekroczenia granicy RP automatycznie zmieniają się na reżim kategorii B □ zatem obywatel innego państwa członkowskiego UE nie posiadający stosownej adnotacji w Europejskiej karcie broni palnej będzie musiał się liczyć z możliwością zatrzymania jego broni palnej w depozycie).

W odniesieniu do kategorii A i B przepisy projektowanej regulacji przewidują taki sam rygor jak stosowne postanowienia dyrektywy, tj. kategoria A - Broń palna niedozwolona i kategoria B - Broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie, jak już natomiast wyjaśniono powyżej, w odniesieniu do kategorii C (Broń palna w przypadku której wymagana jest rejestracja) i D (Inna broń palna) projekt rozporządzenia przewiduje surowszy wymóg od określonego w dyrektywie. Powyższa regulacja ma na celu uporządkowanie systematyki stosowanej w obrocie bronią palną w odniesieniu do osób fizycznych oraz zapewnienie zgodności z postanowieniami ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959).

W związku z funkcjonowaniem w prawie polskim innej systematyki niż przewidziana w dyrektywie zaistniała zatem konieczność wyeliminowania zaistniałej rozbieżności pojęciowej. W tym celu systematyka broni palnej i amunicji zawarta w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie rodzajów szczególnie niebezpiecznych broni i amunicji oraz rodzajów broni odpowiadającej celom, w których może być wydane pozwolenie na broń (Dz. U. Nr 19, poz. 240, z 2001 r. Nr 120, poz. 1295 i z 2003 r. Nr 61, poz. 548) została odpowiednio dostosowana do odpowiednich kategorii broni przewidzianych w dyrektywie, która to czynność sprowadziła się do □podciągnięcia□ pewnych rodzajów broni palnej będącej w obrocie w Polsce pod wyższą kategorię, którą operują przepisy UE

Należy również podkreślić, że przyjęty podział na kategorie ma charakter stricte organizacyjno-techniczny i nie wynikają z niego żadne inne konsekwencje, w szczególności, co do trybu w jakim nabywa się daną broń na terytorium RP (pozwolenie, rejestracja itp.), gdyż te kwestie normują odrębne przepisy.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowychskutków dla podmiotów sektora finansów

publicznych. Nie wywoła także skutków społecznych, w szczególności mających wpływ na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

Nie przewiduje się przeprowadzania konsultacji społecznych ze względu na ściśle techniczny charakter rozporządzenia.

Jak wskazano wyżej projekt opiera się na ustawodawstwie wspólnotowym uwzględniając odmienności, np. terminologiczne, wynikające z polskiego systemu prawa i co do zasady jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia (Ocena skutków regulacji)

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego: Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ponad wynikające z założeń na dany rok budżetowy.
2. Wpływ regulacji na rynek pracy: Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki: Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.
4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów: Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.